

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **T. S., a.s. v reštrukturalizácii**, so sídlom V., IČO: X., právne zastúpený: *L. s.r.o., Advokátska kancelária* so sídlom H., za ktorú koná JUDr. P. K., proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Banskej Bystrici**, so sídlom L. Štúra 1, 974 05 Banská Bystrica, právne zastúpený: *U. & P. s.r.o., Advokátska kancelária* so sídlom S., za ktorú koná JUDr. R. U., za účasti: **1. SR – Slovenská správa ciest**, so sídlom Miletičova 19, 826 19 Bratislava, **2. Železnice SR**, so sídlom Klemensova 8, 813 31 Bratislava, **3. Lesy SR, š.p.**, so sídlom Námestie SNP 8, 974 01 Banská Bystrica, **4. Mgr. J. G.**, bytom U., **5. JUDr. J. G.**, bytom U., **6. Mestský úrad**, oddelenie životného prostredia, so sídlom ČSA 26, 975 39 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. KSÚBB-2010-603/897-1:OŠSS zo dňa 25. mája 2010, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/70/2010 - 46 zo dňa 12. novembra 2010, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/70/2010 - 46 zo dňa 12. novembra 2010 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) zamietol návrh žalobcu, ktorým sa v súlade s § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) domáhal prerušenia konania o preskúmanie postupu a zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia žalovaného – ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Mesta Banská Bystrica č. RV – 73041/07/1/Boj, ev.č. 5/2010 zo dňa 08. februára 2010, ktorým prvostupňový správny orgán *nariadil žalobcovi odstránenie stavby* „Sklad – montovaný prístrešok“ na pozemku KN – C č.X, kat. úz. U. v B. – vedeného pod sp. zn. 24S/70/2010, dôvodiac prebiehajúcim stavebným konaním o dodatočnom povolení spornej stavby.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, odvolávajúc sa na ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) OSP, § 250i ods. 1, ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety druhej OSP konštatoval, že predmetom daného súdneho konania

je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KSÚBB-2010-603/897-1: OŠSS zo dňa 25. mája 2010 s tým, že v rámci súdneho prieskumu je viazaný skutkovým stavom, ktorý tu bol v čase vydaného rozhodnutia. Dôvodil, že konanie o dodatočnom povolení stavby, na ktoré sa žalobca v návrhu na prerušenie konania odvoláva, začalo po vydaní napadnutého rozhodnutia žalovaného, a preto nemôže mať vplyv na posúdenie, či prv vydané správne rozhodnutie bolo alebo nebolo vydané v súlade so zákonom, a preto neboli splnené podmienky, na základe ktorých súd môže podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP konanie prerušiť, doplniac zároveň, že ani v prípade splnenia podmienok, zákon mu povinnosť prerušiť konanie neukladá, ale túto možnosť mu dáva len na úvahu.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodu vymedzeného v § 205 ods. 2 písm. f) OSP t.j., že uznesenie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vytýkajúc prvostupňovému súdu absenciu dostatočného zdôvodnenia napadnutého uznesenia poukázal na to, že v súčasnosti prebieha konanie pod č. OVZ – 106 024/10/2/Boj, v ktorom Mesto Banská Bystrica ako stavebný úrad rozhoduje o dodatočnom povolení stavby, pričom toto konanie má úzky súvis s rozhodnutím, ktoré je predmetom žaloby v danom konaní. Zároveň doplnil, že keď sa v jeho prospech skončí konanie o dodatočnom povolení stavby, odpadne dôvod tohto konania, a teda sú priamo a v konkrétnej situácii splnené zákonné podmienky fakultatívneho prerušenia daného konania. Dôvodil ďalej tým, že prejudiciálne je možné požiadavku na prerušenie konania o dodatočnom povolení stavby odôvodniť znením ustanovenia § 88 ods. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, ktorý prikazuje stavebnému úradu nenariadiť odstránenie stavby v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom. Uviedol, že skutočnosť, že konanie o dodatočnom povolení stavby bolo začaté až po vydaní napadnutého rozhodnutia žalovaného sama osebe neznamená, že toto rozhodnutie nemôže mať vplyv na priebeh daného konania, resp. že v konaní o dodatočnom povolení stavby budú zistené skutočnosti, ktoré existovali už v čase vydania preskúmaného rozhodnutia žalovaného, avšak v predmetnom období neboli účastníkom konania známe. Preto nesúhlasil s argumentáciou prvostupňového súdu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, vyhodnotiac ju za nepostačujúcu a v rozpore so zásadami logického uvažovania. Mal za to, že požiadavka na prerušenie tohto konania je odôvodnená aj zachovaním zásady hospodárnosti konania, ktorej podstatou je, aby bola ochrana subjektívnych práv poskytnutá bez zbytočných nákladov, ako zo strany účastníkov konania, tak aj zo strany štátu, a preto nepovažuje za hospodárne, aby boli obe konania vedené súčasne. Odvolávajúc sa na dôvody vyššie uvedené, sa mu preto javilo ako vhodné a potrebné prebiehajúce súdne konanie prerušiť, a to až do skončenia súvisiaceho konania o dodatočnom povolení stavby poukazujúc na to, že výsledok tohto konania (konania o dodatočnom povolení stavby) môže mať priamy vplyv na posúdenie otázok v danom konaní. Preto na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrhu na prerušenie konania v celom rozsahu vyhovie a konanie v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) OSP preruší, až do právoplatného skončenia konania vedeného Mestom Banská Bystrica, zn. OVZ – 106 024/10/2/Boj.

K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrili žalovaný a účastníci konania, menovite Mgr. J. G., JUDr. J. G., Slovenská správa ciest, Mesto Banská Bystrica a Lesy Slovenskej republiky, š.p., ktorí navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil, resp. rozhodnutie o odvolaní žalobcu ponechali na úvahu odvolaciemu súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec v medziach odvolania (§ 212 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP) bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa § 246c ods. 1 vety prvej OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Ustanovenie § 109 OSP upravuje jednak prekážky konania zapríčiňujúce obligatórny postup konajúceho súdu v podobe prerušenia konania (§ 109 ods. 1 OSP) a jednak prekážky, vyskytnutie ktorých dáva súdu **možnosť** konanie prerušiť (§ 109 ods. 2 OSP) s tým, že v oboch prípadoch prerušenia konania, súd v konaní pokračuje i bez návrhu, po odpadnutí prekážky, pre ktorú sa konanie prerušilo (§ 111 ods. 2 OSP).

Predmetom odvolacieho konania je uznesenie, ktorým prvostupňový súd zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania, majúc za to, že neboli splnené zákonné podmienky požadované ustanovením § 109 ods. 2 písm. c) OSP. Teda v danom prípade sa jednalo **o tzv. fakultatívne prerušenie konania**, to znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné, a preto bolo len na úvahe súdu či konanie prerušil alebo nie.

Z obsahu administratívneho a súdneho spisu odvolací súd zistil dve relevantné skutočnosti odôvodňujúce jeho záver o bezvýznamnosti žalobcových odvolacích námietok smerujúcich k opodstatnenosti prerušenia konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP.

Predovšetkým odvolací súd považoval za potrebné upriamiť pozornosť žalobcu na skutočnosť, že **správne konanie vo veci dodatočného povolenia stavby „Obytný súbor U., Banská Bystrica – zariadenie staveniska“**, na parcele KN – C č. X v katastrálnom území U., ktoré má byť podľa jeho názoru dôvodom prerušenia daného súdneho konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, bolo rozhodnutím Mesta Banská Bystrica č. OVZ-106 024/10/2/Boj zo dňa 12. novembra 2010 prerušené

podľa § 29 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, a to **do vyriešenia predbežnej otázky, ktorou je právoplatné rozhodnutie súdu vo veci preskúmania postupu a zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KSÚBB-2010-603/897-1:OŠSS zo dňa 25. mája 2010, ktoré je predmetom súdneho prieskumu v danom súdnom konaní.** Na základe uvedeného sa možno domnievať, že žalobcovi buď táto skutočnosť unikla jeho nepozornosťou, alebo sa jedná o jeho úmysel, dosiahnuť prerušenie tak správneho, ako aj súdneho konania, keďže v čase podania odvolania preukázateľne vedel, že správne konanie je právoplatne prerušené (podľa § 29 ods. 3 správneho poriadku sa proti rozhodnutiu o prerušení konania nemožno odvolať).

Odvolací súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že uznesením č.k. 24S/70/2010 - 25 zo dňa 6. augusta 2010, Krajský súd v Banskej Bystrici odložil podľa § 250c ods. 1 OSP vykonateľnosť v záhlaví uvedeného rozhodnutia žalovaného, a preto žalobcovi až do právoplatného skončenia daného súdneho konania nehrozí žiadna nenapraviteľná a neodstrániteľná ujma na majetku.

Za tohto stavu vo veci odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd nepochybil, keď návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

Neuniklo zároveň pozornosti Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, že na čl. 58 súdneho spisu sa nachádza vyjadrenie účastníkov Mgr. J. G. a JUDr. J. G. k žalobe, ktoré obsahuje tiež ich „návrh na zrušenie uznesenia o odklade vykonateľnosti rozhodnutia žalovaného“, ktorý zostal krajským súdom nepovšimnutý. Preto bude jeho povinnosťou realizovať potrebné procesné úkony smerujúce k vydaniu rozhodnutia, ktorým **príslušný súd** o danom podaní rozhodne v súlade s príslušnými ustanoveniami OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené dôvody, považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti uzneseniu krajského súdu za nedôvodné a preto napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP, ako vecne správne potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 22. júna 2011

**JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
P. Szimeth

